

Δημοκρατία; Ακόμη;

Pro Europa

Σχόλια

<https://www.pro-europa.eu/europe/el/dimokratia-akomi/>

Τι καταλήξαμε την εποχή των αστών να ονομάζουμε δημοκρατία; Όχι βέβαια τη σφαγή των ευγενών και των πλουσίων – όπως ήθελε ο Ζαν Πωλ Μαρά, οι μετά από αυτόν κομμουνιστές και ο σημερινός εκφυλισμός της αναρχίας – αλλά την συμφωνία όλων των πολιτών στο πως πρέπει να λειτουργεί η κοινωνία. Δεν εννοούμε να σκεφτόμαστε όλοι με τον ίδιο τρόπο, ή να έχουμε όλοι την ίδια ιδεολογία. Εννοούμε όμως την κοινή αντίληψη όλων για το τι προκαλεί τι, τι συνεπάγεται τι, τι είναι επικίνδυνο ή λάθος, και με ποιο τρόπο πρέπει να αλλάζουν τα πράγματα. Στη δημοκρατία δεν είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να πιστεύουμε ότι ο αστυφύλακας έχει πάντα δίκαιο, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι όλοι να σεβόμαστε τον νόμο και να τον αλλάζουμε -εάν θέλουμε- με ορισμένο τρόπο κι όχι όπως και όποτε κρίνει ο καθένας μας. Στη δημοκρατία η εξουσία ασκείται όχι με τον τρόπο που θέλει μια κυβέρνηση ή ένας αρχηγός και οι φίλοι του, αλλά με όρους, και κυρίως με τον όρο ότι κανείς δεν έχει αποκλειστική εξουσία. Δημοκρατία δεν σημαίνει απλά εκλέγεται η εξουσία, αλλά επανεκλέγεται. Δημοκρατική είναι η εξουσία που όχι απλά εκλέγεται αλλά παλεύει να εκλέγεται ελεύθερα, ανεπηρέαστα από εμμονές και εξαπάτηση.

Αυτονόητα, θα πείτε. Μη βιάζεστε. Διότι προϋπόθεση της δημοκρατίας είναι η πληροφόρηση των πολιτών περί τίνος ακριβώς πρόκειται, αφού χωρίς ορθή πληροφόρηση μπορεί ο πολίτης να ψηφίσει και την ίδια την υποδούλωσή του. Και εδώ ακριβώς βρίσκεται το ζήτημα. Με τη σημερινή ψηφιακή μόχλευση της πληροφόρησης, πως μπορεί ο πολίτης να διακρίνει τα όρια ανάμεσα στο καίριο πρόβλημα και στη φάρσα; Ακόμη και το $2+2=4$ αμφισβητείται, εάν κάποιος λανσάρουν την ιδέα πως αυτό το αποφάσισε η Λέσχη Μπίλντερμπεργκ ή ο Σόρος ή οι Εβραίοι. Οι θεωρίες της συνομωσίας είναι οι κύριοι φορείς εξαπάτησης του πολίτη και εξάρθρωσης της δημοκρατίας, αφού μετατρέπουν την πληροφορία σε κρυμμένη απειλή. Αλλά πέραν αυτών, υπάρχουν κράτη και οργανώσεις και μηχανισμοί πολλοί που στήνουν τη διάχυση μέσω ίντερνετ και των λεγομένων social media όπως το Facebook, το YouTube και το Twitter κατασκευασμένων σε εργαστήρια προπαγάνδας ψευδών ή στρεβλωμένων πληροφοριών με σκοπό την καλλιέργεια εντυπώσεων ικανών να επηρεάσουν την κοινή γνώμη. Και έχοντας αυτό υπ όψιν του ο Βλαντιμίρ Πούτιν, ο κορυφαίος της παραπληροφόρησης, χασκογέλασε με τους ηγέτες της Ευρώπης δηλώνοντας «καλά, αυτοί νομίζουν πως έχουν ακόμη δημοκρατία». Ξέρουμε πολύ καλά ότι χρηματοδοτεί αφειδώς ο Πούτιν κόμματα, οργανώσεις, μέσα ενημέρωσης, πολιτικούς και δημοσιογράφους με σκοπό τη διάχυση ιδεών και πληροφοριών που θα οδηγήσουν στη διάλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την μετατροπή της Ευρώπης σε Ευρασία. Κανείς δεν μπορεί να τον σταματήσει. Αλλά υπάρχει τρόπος να αμυνθούμε;

Ο κίνδυνος μετατροπής της δημοκρατίας σε φενάκη, σε εξαπάτηση, είναι πραγματικά εξαιρετικά σοβαρός. Έγινε πλέον επείγον ζήτημα. Το πρόβλημα δεν λύνεται με έλεγχο της πληροφόρησης, ούτε με περιορισμό της δημοκρατίας. Το πρόβλημα υπάρχει, είναι ήδη μέσα στις εθνικές Βουλές και στην Ευρωβουλή, έχει φέρει αποτελέσματα και προχωρά απειλώντας να ορίσει τη δημοκρατία και τον πολιτισμό μας. Η Ευρώπη δεν έχει επιλογές: ή θα το

αντιμετωπίσει ριζικά, ή θα αφεθεί να καταρρεύσει.